

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności poniższych aktów w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej:
 - decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2022/242 z dnia 21 lutego 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii oraz załącznika I do niej;
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/237 z dnia 21 lutego 2022 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii i załącznika II do niego;
- zasądzenie od Rady kwoty 10 000 EUR tytułem odszkodowania za wszystkie poniesione szkody;
- zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami zostaje obciążona strona przegrywająca sprawę. Sara Makhlof wnosi o obciążenie Rady jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą, z zastrzeżeniem prawa do ich wykazania w trakcie postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa do obrony i do rzetelnego procesu W tym względzie skarżąca zarzuca Radzie, że naruszyła ona jej prawo do obrony, w szczególności prawo do bycia wysłuchaną, zanim zapadła decyzja o umieszczeniu jej nazwiska w spornych wykazach.
2. Zarzut drugi, dotyczący oczywistego błędu w ocenie i braku dowodu. Skarżąca podnosi, że twierdzenia Rady dotyczące istnienia „nieodłącznego ryzyka, że odziedziczone mienie zostanie wykorzystane do wspierania działalności reżimu syryjskiego, stanie się bezpośrednio jego własnością, potencjalnie przyczyniając się do brutalnych represji reżimu wobec ludności cywilnej” należy bezwzględnie odrzucić, ponieważ są one całkowicie bezzasadne oraz są dotknięte brakiem jakiegokolwiek podstawy faktycznej mogącej je potwierdzić.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w ingerencji w prawa podstawowe. Zdaniem skarżącej sporny środek należy uznać za nieważny, ponieważ jest on nieproporcjonalny w odniesieniu do celu, któremu służą sporne akty. Dysproporcja wynika w szczególności z faktu, że środek ten obejmuje całe mienie skarżącej, bez jakiegokolwiek rozróżnienia.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia prawa własności. Skarżąca twierdzi, że zaskarżone akty prowadzą do nieusprawiedliwionego naruszenia prawa własności skarżącej, ponieważ obejmują – bez rozróżnienia – mienie odziedziczone przez skarżącą, ale również jej mienie osobiste
5. Zarzut piąty dotyczy żądania odszkodowania za poniesione szkody.

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2022 r. – Mhana/Rada

(Sprawa T-207/22)

(2022/C 237/78)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ghada Mhana (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci G. Karouni i K. Assogba)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności poniższych aktów w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej:
 - decyzji wykonawczej Rady (WPZIB) 2022/242 z dnia 21 lutego 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii oraz załącznika I do niej;
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/237 z dnia 21 lutego 2022 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii i załącznika II do niego;
- zasądzenie od Rady kwoty 10 000 EUR tytułem odszkodowania za wszystkie poniesione szkody;
- zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami zostaje obciążona strona przegrywająca sprawę. Ghada Mhana wnosi o obciążenie Rady jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą, z zastrzeżeniem prawa do ich wykazania w trakcie postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów, które są w swej istocie identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-206/22, Makhoulf//Rada, lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2022 r. – Makhoulf/Rada

(Sprawa T-208/22)

(2022/C 237/79)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Kinda Makhoulf (Warszawa, Polska) (przedstawiciele: adwokaci G. Karouni i K. Assogba)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności poniższych aktów w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej:
 - decyzji wykonawczej Rady (WPZIB) 2022/242 z dnia 21 lutego 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii oraz załącznika I do niej;
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/237 z dnia 21 lutego 2022 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii i załącznika II do niego;
- zasądzenie od Rady kwoty 50 000 EUR tytułem odszkodowania za wszystkie poniesione szkody.

Zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami zostaje obciążona strona przegrywająca sprawę. Kinda Makhoulf wnosi o obciążenie Rady jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą, z zastrzeżeniem prawa do ich wykazania w trakcie postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów, które są w swej istocie identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-206/22, Makhoulf//Rada, lub do nich podobne.
